

SPETS NYTT

NR. 4

2000

NORSK SPESIALKLUBB FOR FINSK SPETS
OG NORRBOTTENSPETS

•

•

•

•

Innholdsfortegnelse

Styre- og utvalgsoversikt	3
Nordisk mesterskap 2000: Isa best av de beste!	6
Kjempen i Indonsinso!	17
Jaktprøveresultater	23
Terminliste utstillinger 2001	24

Forsidefoto: Roy Nilsen

Rjöbackens Isa nordisk mester i 2000, med en stolt eier Ole Johan Mohn.

Baksidefoto: Roy Nilsen

Lakka-R nummer to knepet bak Isa. Både Lakka og eier Tore Bjørnbet ser etter mestertittelen som glapp med to poeng.

Årsmøte med spesialutstilling, 2001

NSFN avholder årsmøte 17. mars 2001 i Oppdal (eller i nærheten av Oppdal). Har du saker som du ønsker at årsmøte skal behandle sendes dette til:

NSFN
Maurstien 5
1930 Aurskog

Hvis spørsmål ta kontakt med Bengt Sundkøien på tlf 63 85 07 12.

Innen 28. februar 2001. Jfr NSFN sine vedtekter § 12. Fullstendig årsmøte innkalling vil bli sendt hvert enkelt medlem iht våre vedtekter § 12.

STYRE- OG UTVALGSOVERSIKT, NSFN

Funksjon og Navn	Adresse	Telefon
Leder		
Per M Korsmo	Øvre Lunden 8, 0594 Oslo	22650763 Priv / 90144670 Mob
Nestleder		
Jan Jansen	Haugsbakkveien, 2770 Jaren	61329777
Sekretær og Kasserer		
Bengt Sundkøien	Maurstien 5, 1930 Aurskog E-Post: bengt.sundkoeien@var.no	63850712 Priv / 95287739 Mob 67522376 Arb / 67522371 Fax
Styremedlemmer		
Ole Jørgen Klaseie	Østsinnilinna 72, 2870 Dokka E-post: ole.jorgen.klaseie@c2i.net	61111166 Priv / 91101182 Mob
Tron Olav Tinnes	Vindalringen 70, 3728 Skien Synn-haa@online.no	35545650 Priv / 94257675 Mob
Varamedlemmer		
Bjørn Bryng	Eikeveien 80, 3122 Tønsberg E-post: ABCopp@online.no	33368259 Priv / 91387484 Mob
Øyvind Aasen	Furuv. 13, 2213 Kongsberg E-post: o-aasen@online.no	91352044 Mob
Avlsråd		
Leder		
Per M Korsmo	Øvre Lunden 8, 0594 Oslo	22650763 Priv / 90144670 Mob
Medlem		
Kenneth Hansen (norrbotenspets)	Leirhågen, 8632 Skonseng E-Post: keha2@online.no	75148292 Priv / 75124813 Arb
Karin Ruus	Ask Gård, 1482 Nittedal	67071706 Priv
Jaktprøveutvalg		
Leder (Kontaktperson Trøndelag og Nord-Norge)		
Knut Østmø	7120 Leksvik E-Post: knut-oes@online.no	74857637 Priv / 92207046
Kontaktperson Sør-Norge		
Øyvind Aasen	Furuv. 13, 2213 Kongsberg E-post: o-aasen@online.no	91352044 Mob
Medlem		
Roy Nilsen	Skutlesvegen 46, 57 Voss E-Post: roy-nils@online.no	56516320Priv / 90974142 Mob 56519455 Arb / 56519459 Fax
FK (NKK oppnevnt utvalg, behandler eventuelle klager ved jaktprøver)		
Grete Waltoft	Sandbakkveien 76, 1404 Siggerud	
Armand Sønsterud	2250 Roverud	62826458 Priv / 91123287 Mob
Arrangementskomite Trøndelag		
Leder		
Stein Erik Røsdal	Røsdal Nedre, 7632 Åsenfjord E-post:	74084941 Priv / 91866996 Mob
Medlemmer		
Tor Ivar Sundseth	Slettenveien 7, 7168 Lysøysundet	72529503 Priv / 94177759

Spets Nytt nr. 4-00
Tore Bjørnbet Gamle-Lina 29, 7028 Trondheim 73937342 Priv / 92219812 Mob
E-post: tore-b@c2i.net

Arrangementskomite Nordland

Per Vatnan Søfting, 8664 Mosjøen 75187289 Priv / 91831708 Mob
Ole Johan Eivindsen Industriveien 3, 8680 Trofors 75181503 Priv / 94170480 Mob

Revisorer

Erling Karlsaune 7170 Åfjord 72535440 Priv / 72516563 Arb
Ola K Rye Bosberg, 7070 Bosberg 72843608

Spets Nytt

Redaktør

Jan Jansen Haugsbakkveien, 2770 Jaren 61329777
E-Post: Jaj.jansen@c2i.net

Medarbeider

Roy Nilsen Skutlesvegen 46, 57 Voss 56516320Priv / 90974142 Mob
E-Post: roy-nils@online.no 56519455 Arb / 56519459 Fax

Ansvarlig utgiver

Per M Korsmo Øvre Lunden 8, 0594 Oslo 22650763 Priv / 90144670 Mob

Klubbens adresse

Bengt Sundkøien Maurstien 5, 1930 Aurskog 63850712 Priv / 95287739 Mob
E-post: bengt.sundkoeien@var.no 67522376 Arb / 67522371 Fax

NSFNs offisielle Internettside: <http://www.nsfm.org>

Innmelding

Medlemskategori	Pris
Ordinært medlemskap	Kr 250,-
Familemedlemskap	Kr 50,-
Utenlandske abonnenter av Spets Nytt	Kr 175,-

Medlemskap inngås ved å betale beløpet inn på postgirokonto nummer:

0532 10 65564, Bengt Sundkøien, Maurstien 5, 1930 Aurskog. Merk giroen med hva slags medlemskap du ønsker å tegne! Klubbens kontonummer i Sverige er: 1402 50 98679

Kjøp av klubbblem

Klubbblem i stoff Kr 50,-

Klubbblem kjøpes ved å betale beløpet inn på postgirokonto nummer:

0532 10 65564, Bengt Sundkøien, Maurstien 5, 1930 Aurskog. Merk giroen med klubbblem og antall!

Nordisk mesterskap 2000:

Isa best av de beste!

På Finnskogen: Roy Nilsen

Det norske laget, med en "arrogant" Isa i spissen var suverene på hjemmebane. Med nummer 1, 2, 5, 6 og landskamp seier var det ikke mye igjen til gjestene.

"Uhøflige" verter stjal hele showet! Isa til Ole Johan Mohn ble Nordisk Mester knepent foran Lakka-R til Tore Bjørnbet. Men det kunne fort ha gått galt for Isa som arrogant gikk hjem fra skogen før søndagens prøvetid var ute. Hun mente tydeligvis at 83 poeng fikk holde. Og det holdt med 2 fattige poeng. Lakka-R var ikke helt fornøyd med lørdagens resultat. 43 poeng og en tiende plass holder ikke for en som har for vane å være i den andre enden av resultatlista. Hadde det ikke blitt fire minus poeng hadde Isa gått på en stygg smell. For med 85 poeng ville Lakka-R vært mester.

Solid laginnsats

Ikke nok med at vertene okkuperte de to første plassene individuelt. De var også like suverene lagmessig. Med 227 poeng mot Finland sine 176 var lagseieren også i boks. Sist Norge både tok lagseieren og fikk den individuelle mesteren var i 1992, i Undersåker. Finland ledet lagkonkurransen etter første dag med ett poeng. Selv om Sverige økte med 23 poeng til 148 på søndagen holdt dette kun til en tredje plass. Når beste svenske hund individuelt ble nummer 7 var det heller lite å skrive hjem om for svenskene. Men kjenner vi dem rett kommer de langt sterkere tilbake ved en senere anledning. Så vi får suge litt ekstra på karamellen og nyte en solid norsk laginnsats. Alle de fire norske hundene var blant de seks beste hundene. Splittet av to finske hunder som besatte tredje og fjerde plassen. Totalt oppnådde de norske hundene 292 poeng, mot Finland 222 og Sverige 202. I tillegg til at Isa ble nordisk mester med sin solide 1. premie ble hun også NJCH, i løpet av ni måneder.

Elgkarbonadene fristet mest?

Jeg må ta på meg skylda for at Isa gikk hjem i dag sier Ole Johan til Spets Nytt. Jeg skulle ha kjørt en bit bort fra forlegningen. For når jeg la kursen mot Morttjensberget ble fristelsen for stor for Isa, både kona og mor mi var der. Eller kanskje var det lukten av elgkarbonadene som trakk sterkest. Jeg hadde noen minutter på meg til å fortsette prøvetiden ut. Men med nesten en time bortkastet tok jeg en sjanse på at 83 poeng skulle holde. Mange hadde sagt på forhånd at det skulle bli vanskelig å slå denne summen. – Hadde en realistisk forventning til at Isa skulle plassere seg midt på resultatlista. Når det ble ledelse etter første dag var

presset borte. Så langt var det over forventningene. Jeg skjønnte at det kunne gå bra når det ble fornyet los på lørdag. Jeg vil benytte sjansen til å takke gode jaktkamerater (spesielt Bengt) for god støtte og gode råd under innjagingen av min første spets som er blitt fire år.

Badstua flittig brukt

Årets nordiske mesterskap var lagt til Morttjernsberget i Grue kommune, med prøveruter i både Grue og Kongsvinger kommune. Morttjernsberget er et relativt romslig skogshusvære med tre sovesaler, kjøkken og stort oppholdsrom. Ute på tunet er det eget badehus med badstue. Noe som finnene satte stor pris på, etter de til tider store mengdene med damp som strømmet ut å dømme. P.g.a. at det var mange som skulle innløsjes må de norske deltakerne ligge på stabburet. Bortsett fra Ole Johan som fikk ligge inne hos kokkene. Dommerne var forvist til ei skogskoie nede i bakken (*snau kilometer fra hovedkvarteret*).

Vel gjennomført

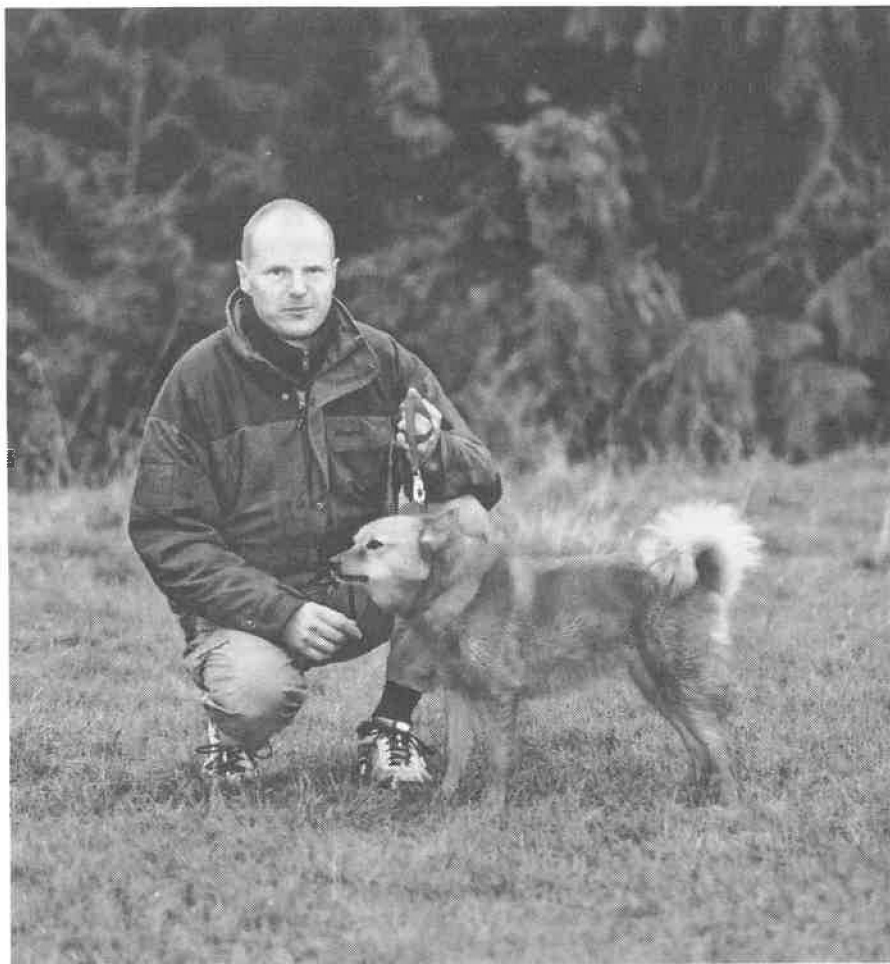
Lørdag kveld ble det dekket til langbord. Etter at resultatene for første dag i skogen var offentliggjort ble trekningen av søndagens prøveruter gjennomført. Før vi fikk servert et gedigent måltid med elgen i sentrum, både stek og karbonader. Og det er ingen tvil om at Ole Johan har laget saus før. Men størst takk skal damene til Ole Johan ha. Anna og Haldis, takk skal dere ha for god mat og service gjennom hele helga. For øvrig bør det også rettes en honnør til Per, Bengt og alle de andre som hjalp til med så arrangementet gikk prikkfritt. Dere har gjort en kjempe jobb. Skal det nevnes noe negativt så må det være at arrangørene var de siste som ankom Morttjernsberget fredag kveld. Det ble dermed en liten sprekk i tidsplanen. Og det burde ha vært gjennomført en presentasjon av alle hundene på fredagskvelden i forbindelse med trekningen. Blir disse små tingene rettet til neste gang det er NSFN sin tur til å stå som arrangør skulle alt ligge til rette for en ny suksess.

Resultater:

1. Røjbackens Isa, Ola Johan Mohn, Norge 83 poeng, Cacit lørdag
2. NJCH SJCH Lakka-R, Tore Bjørnbet, Norge 81 poeng, Cacit søndag
3. SFJCH SFUCH Raita-Ahon Kiukku, Timo Kettunen, Finland 78 poeng
4. SFJCH Lamusteen Sani, Matti Tarkiainen, Finland 69 poeng
5. NUCH Zennta, Roy Nilsen, Norge 65 poeng
6. NUCH NJCH Tikko, Ole Jørgen Klaseie, Norge 63 poeng
7. SUCH Styggbergets Seja, Roger Olsson, Sverige 59 poeng
8. Tjäderbrännans Pälvi, Bengt-Erik Gøransson, Sverige 56 poeng
9. SJCH Ukkos Sis, Jarmo Paananen, Sverige 54 poeng
10. SFJCH SFUCH SUCH Röllli, Kari Tystälä, Finland 46 poeng
11. SJCH Ailatis Jack, Anders Larsson, Sverige 33 poeng
12. SFJCH SFUCH Jere, Keikki Mentätalo, Finland 29 poeng

Landskampen

1. Norge 227 (Isa, Lakka-R og Tikko)
2. Finland 176 (Kiukku, Sani og Jere)
3. Sverige 148 (Seja, Pälvi og Jack)

Fotograf: Trond Gundersen

Zennta, med eier Roy Nilsen, oppnådde 65 poeng og en 2. premie på lørdagen. Dette holdt til en femte plass individuelt.

Foto: Roy Nilsen

Tikko, med eier Ole Jørgen Klaseie, oppnåde 63 poeng og en 3. premie på søndag. Dette holdt til en sjette plass individuelt og var med på å sikre NSFN lagseieren.

Foto: Roy Nilsen

Armen i forgrunnen tilhører Bengt som er i ferd med å heve glasset. T.v. Armand har sølt saus på fingeren og med hevet gaffel Ken Bengtsson.

Foto: Roy Nilsen

En fornøyd og beveget Ole Johan mottar beviset på at Isa er Nordisk mester for halsende fuglehunder i 2000 av en like fornøyd Per M. Korsmo (leder av NSFN).

Foto: Roy Nilsen

Ole Johan Mohn sender grom jenta si et kjærlig og ømt blikk. Noe som det ser ut til at hovedpersonen er litt brydd over.

Spets Nytt nr. 4-00

-Erik Göransson med Tjäderbrännans Pälvi, Roger Olsson med

Yllymäki og NKK-repr. Per M. Korsmo

Prim. los i forh. til finn.	F. följning av fugl	F. omnytt los	F. innende i tre	Ekstra fortjeneste	Sum fortjeneste-poeng	Feilpoeng				Sum feilpoeng	Sluttpoeng	Premie	Plassering
						Overfølsomhet	Avbrutt og forlatt los	An. arb. som forstyr. prøven	Sum feilpoeng				
9	8	6	0	3	83				0	83	1	1	
10	7	0	3	3	78				0	78	1	2	
9	3	6	1	2	71	0	2	0	2	69	2	3	
8	2	0	3	2	66	0	1	0	1	65	2	4	
8	8	0	4	2	59				0	59	3	5	
6	5	0	2	2	50				0	50	3	6	
7	4	0	0	1	49				0	49	0	7	
4	8	0	0	1	48				0	48	0	8	
7	10	0	1	1	46				0	46	0	9	
5	7	0	2	1	45	2	0	0	2	43	0	10	
0	6	0	0	1	29				0	29	0	11	
0	1	0	0	1	20	2	0	0	2	18	0	12	

PRØVELEDERPROTOKOLL

Prøveleder: Knut Østmo, viceprøveleder Päiviö M
 Sted: Morttjernsberget 04-11-2000

14

Hundens navn	Antall finn.muighet	Antall finnende	Antall markeringer	Antall pri.loser	Fortjenestepoe				
					Søk	Evrne til å finne fugl	Markering av fugl	Los.art og hørb.het	Loslengde
Røjbackens Isa	2	2	3	2	9	13	10	5	20
R.-A.Kiukku	3	3	3	3	9	15	8	5	18
Lamusteen Sani	2	2	3	2	8	13	10	5	14
Zennta	3	3	2	2	8	15	9	4	15
Styggbergets Seja	3	3	2	2	7	15	9	5	1
Ukkos Sisu	9	4	2	2	10	7	6	4	8
Nuch Tikko	2	2	1	1	9	13	1	4	10
Tjäderbänna Pålvi	4	4	1	1	7	15	1	4	8
Rölli	3	2	1	1	8	12	7	0	0
Lakka-R	3	3	1	1	8	15	1	5	1
Jere	3	3	0	0	7	15	0	0	0
Ailatis Jack	2	1	0	0	9	9	0	0	0

15

Foto: Roy Nilsen

Det finske laget. F.v. Kari Tyystälä med Rölli, Timo Kettunen og Heikki Mehtätalo med Jere.

NS
NORSK SPE
FOR FINSK SPETS OC

ANMELDESESKJEMA FOR JAKTPRØVER

Anmeldelse til jaktprøve:

Utstilling:

Sted:

Jaktprøve:

Spredt

Fast

Utstilling:

Junior klasse 9-15 m

Unghund klasse 15-24

Åpen klasse over 24

Champion klasse

Finsk Spets: Hann Tispe

Sis

Norrbottenspets: Hann Tispe

Hundens tittel og navn:

Registreringsnr.:

Fars tittel og navn:

Mors tittel og navn:

Eier:	Adresse:
Post nr.:	Poststed:
Oppdretter:	Adresse:

Er hunden premiert på jaktprøve: Ja Nei

Er hunden premiert på utstilling: Ja Nei

Har hunden CERT på utstilling: Ja Nei

Er eieren medlem i NSFN: Ja Nei

Anmelders underskrift:

NSFN,
KLABB
OG NORRBOTTENS PETS

OG UTSTILLINGER ARRANGERT AV NSFN

Anm. Nr.

Katalog Nr.

Dato:

nd.

24 mnd.

mnd.

Veteran klasse over 7 år

Avlsklasse

Oppdretter klasse

ste vaksinerings dato:

Født dato:

Reg. nr.

Reg. nr.

Tlf. nr.:

Høyeste premiering oppnådd i år

Høyeste premiering oppnådd i år

Dato	Sted	Dommer
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Ønsker å bli medlem: Ja Nei

Dato:

ets og norrbottenspets (NSFN) sine arrangementer.
el Klubb (NKK), og følger derfor
s regler.

lyllymäki og NKK-repr. Per M. Korsmo

Rang	Poeng						Feilpoeng					Sluttpoeng	Premie	Plassering
	Prim. los i forh. til finn.	Forfølging av fugl	Fornyet los	Finnende i tre	Ekstra fortjeneste	Sum fortjeneste-poeng	Overfølsomhet	Avbrutt og forlatt los	An. arb. som forstyr. prøven	Sum feilpoeng				
1	9	8	6	0	3	83				0	83	1	1	
2	10	7	0	3	3	78				0	78	1	2	
3	9	3	6	1	2	71	0	2	0	2	69	2	3	
4	8	2	0	3	2	66	0	1	0	1	65	2	4	
5	8	8	0	4	2	59				0	59	3	5	
6	6	5	0	2	2	50				0	50	3	6	
7	7	4	0	0	1	49				0	49	0	7	
8	4	8	0	0	1	48				0	48	0	8	
9	7	10	0	1	1	46				0	46	0	9	
10	5	7	0	2	1	45	2	0	0	2	43	0	10	
11	0	6	0	0	1	29				0	29	0	11	
12	0	1	0	0	1	20	2	0	0	2	18	0	12	

Spets Nytt nr. 4-00

Foto: Roy Nilsen

Det svenske laget. F.v. Jarmo Paananen med Ukkos Sisu, Bengt Styggbergets Seja og Anders Larsson med Ailatis Jack.

PRØVELEDERPROTOKOLL

Prøveleder: Knut Østmo, viceprøveleder Päiviö M

Sted: Morttjernsberget 04-11-2000

Hundens navn	Antall finn.mulighet	Antall finnende	Antall markeringer	Antall pri.loser	Fortjenestepoen				
					Søk	Evne til å finne fugl	Markering av fugl	Los.art og hørb.het	Loslengde
Röjbackens Isa	2	2	3	2	9	13	10	5	20
R.-A.Kiukku	3	3	3	3	9	15	8	5	18
Lamusteen Sani	2	2	3	2	8	13	10	5	14
Zennta	3	3	2	2	8	15	9	4	15
Styggbergets Seja	3	3	2	2	7	15	9	5	1
Ukkos Sisu	9	4	2	2	10	7	6	4	8
Nuch Tikko	2	2	1	1	9	13	1	4	10
Tjäderbänna Pälvi	4	4	1	1	7	15	1	4	8
Röllli	3	2	1	1	8	12	7	0	0
Lakka-R	3	3	1	1	8	15	1	5	1
Jere	3	3	0	0	7	15	0	0	0
Ailatis Jack	2	1	0	0	9	9	0	0	0

Kjempen i Idonsinso!

Med en hund under furua som hadde gått fullstendig av hengslene skulle kjempen møte sin skjebne i form av ei kule.

Idonsinso er navnet på et skogområde sør på Finnskogen der jeg bor. Det betyr "den østre myra", og består egentlig av flere små myrer, inneklemt mellom noen lave furuåser, som jeg kan se fra stuevinduet. Tiurleiken i Idonsinso visste alle om, og ganske sikkert om kjempen, som regjerte sitt rike derfra. Han hadde et revir som strakte seg fra Sammakolamp i nord, Risso-Lethomæki og Letholampi i vest, Ahvenlampi i sør og Snuslia og Kjerketjernet i øst. Jeg har ikke tall på hvor mange ganger vi har truffet hverandre. Noen ganger har møtet vært så nært, at jeg nærmest har kjent lufttrykket fra de mektige vingene, når han har passert meg, langflat i lufta, på flukt fra den illsinte finnspetsen. Flukt var ikke rette ordet, det var nærmest en lek. Han visste nøyaktig hvor han hadde oss hver gang, og hva som ville skje.

Regi av kjempen

Eller rettere sagt : HAN bestemte hva som skulle skje. Når Topsy fant ham i hans dagområde, satt han aldri lenge. Først hisset han opp hunden med å skjære nebb. Noe som drev spetsen til vannvidd. Så satt han bare et par minutter før han dro, men aldri langt. Klarte Topsy å finne ham igjen, forflyttet han seg bare i terrenget rundt spillplassen. Flere ganger kunne han passere meg så nær at jeg kunne se inn i de mørke brune øynene til trollfuglen. Jeg ble bare stående tilbake med børsa i neven og måpe over det overraskende møtet. Det var som han visste at jeg aldri ville prøve et fluktskudd. Det ville være for enkelt. Jakt skulle være utfordring. Hvor en må bruke alle sine kunnskaper og ferdigheter for å overliste viltet i dets naturlige leveområde. Og hvor et velplassert skudd setter en verdig avslutning på en spennende og krevende jakt.

Maktdemonstrasjon

Selv om det var mange som kjente til spillplassen og han som holdt til der, var det ingen som hadde lyktes å få inn en fulltreffer på kjempen. Å forsøke å overliste ham på nattkysten eller ved grusgropene, var meningsløst. Nei det var ikke slik vi skulle møtes til den endelige finalen. Da fikk heller din skjebne være uvisst for meg. Hittil var det han som hadde trukket det lengste strået og stukket av med seieren. Han var en overlegen motstander. Han lot seg villig fotografere på leiken om våren. Og jeg hadde ham flere ganger helt inn i gapahuken. Om det var spillkåtheten som fullstendig tok overhånd. Eller om han med vilje lot meg ta del i denne maktdemonstrasjonen, vel vitende om at det var til høsten vi skulle ha våre disputer, -er uvisst. Det var denne utfordrende respektløsheten som gang på gang

førte meg innom spillplassen i Idonsinso, på mine mange turer etter hans artsfrrender. Det var som oftest der jeg ville finne ham; på eller i nærheten av leiken.

Siste år som konge

Etter som Topsy ble eldre og ikke klarte å henge riktig med lenger, skjønte jeg at det ikke skulle bli vi som forseglet dens skjebne. Den gamle hadde også etterhvert begynt å tape sin ungdoms prakt. Men jeg gikk med en hemmelig drøm om at, hvis han bare beholdt livshanken til neste høst, så kanskje han og det nye håpet jeg hadde hjemme, skulle møtes i en siste tvekamp. Kanskje var det hans siste år som konge på leiken i Idonsinso. Hans rike begynte å krympe. Neste vinter skulle spillplassen avvirkes. Jeg var med som kjempenes representant da driften skulle planlegges, for å ivareta hans interesser, ironisk nok. Det var generasjonsskifte på grunneier siden, med alle de økonomiske konsekvenser dette innebærer. Da motorsagene stoppet bare noen titalls meter nedenfor leiken på ettervinteren hadde de drevet ut nok kubikkmeter tømmer, foreløpig. Naboskogen i nord sto også for salg, og siste rest av verdi i form av virke var tatt ut, helt ned til spillplassen. Ennå var det ikke noe forbud mot avvirkning av spillplassene! Med plassherrens falmende prakt og avvirkningsspøkelset i bakhodet gikk jeg noe tankefull til vårens leik. Men han var der, om enn noe falmende, så var han fortsatt leikens ubestridte hersker. Han hadde vunnet plassherrenes kamp om hønenes gunst over den yngre og sterke. Selvfølgelig var det flere der, men de ble bare anonyme tilskuere over det veldige dramaet som utspant seg på spillplassen mellom de to nesten jevnbyrdige.

Av hengslene

Da høsten satte farve på våre veldige skoger, fortsatte han med sin taktikk på Pirri. Uerfaren som hun var gikk hun på limpinnen. Han satt bare og ventet til jeg var nære nok, rapte og dro. Men nå ble han tvunget til flere forflytninger, for denne hissige rødpelsen var ikke fullt så lett å riste av seg. Tydelig irritert skar han nebb hver gang han måtte forlate sitt nye skjulested, da den "iltre" ble for nærgående. Lyden fikk Pirri med sitt heftige temperament til å gå fullstendig av hengslene. Hvert eneste tre fikk etter hvert gjennomgå for den desperate spetsens frustrasjon. Han dro fordel av unghundens temperament. Slik gikk høsten med samtlige av våre møter i plassherrens favør. Våre veier skulle ikke krysses på en god stund. Kanskje hadde vi noen flyktige møter på vei til og fra marker lengre bort. Marker som var mer øde og stille, og jaktpresset ikke var så stort. Og hvor det var lettere å jage inn en finnspets. Eller mer riktig, - områder hvor vi uforstyrret kunne lære hverandre å kjenne, unghunden og jeg. For iblant kunne jeg høre lyden av mektige vinger som lettet i ly av skjortegraner eller fra ei kvistet furukrone langt borte. Men jeg fikk aldri vite om det var han. Våre turer sammen ble mange og lange. Formen var god, for disse månedene i skogen hadde gjort Pirri utholdene. Av teknikken var det bare finpussen igjen. Selvfølgelig hadde vi våre nedturer, men ofte var børen hjem både stor og tung.

Basking i tunge vinger

Den unge finnspetsen fikk virkelig kjenne på kroppen hva lange dager i skogen innebar. Men hverken uvær eller umedgjørlig skogsfugl kunne knekke dens ukuelige jaktlyst. Hun hadde med monn pågangsmot og vilje som fikk en ødemarksjeger ingenting mer å ønske seg. Trofastheten var en arv som fikk henne til å følge sin herre gjennom alle situasjoner. Det var en trang til alltid å søke tilbake, selv under forhold hvor andre for lengst hadde gitt opp håpet om å se sin firbeinte igjen. Like oppunder jul, da føret ga mulighet til å prøve skiene, dro vi en snartur opp til myrene i Idonsinso. Åsen syd for Sammakolamp var snauhugget sørover helt ned til Idonsinso myra. Mellom åsen og tiurleiken i øst gikk det et dråg sydover, hvor det sto igjen et granholt med greiner så grove og tette at de hindret snøen fra å nå helt ned til blåbærlyngen i bunnen. Her på barmark under granene fikk Pirri godt forsprang. Jeg kom ikke mer enn halvveis ned i dråga før jeg hørte et alvorlig lurveleven og basking i tunge vinger. Gjennom larmen av hundeglam hørtes tiur som skar nebb, og etter bråket å dømme måtte det være flere. Selv om tiurene var arge konkurrenter som hevdet revir og slo hverandre i hjel på spillplassen om våren, søkte de sammen på denne tiden av året. Kanskje følte de en slags trygghet i fellesskapet.

Valgets kvaler

Med ett løsnat losen og det bar utover mot hogstflaten. Det ble en kort fornyet los like i flatekanten. Om det var meg han hørte på det elendige skareføret eller om han var urolig var ikke godt å si. Men det fortsatte i alle fall utover hogstflata. Da jeg kom ut på sletta hadde jeg den høye furuåsen til høyre for meg i vest. Den var gjennomhugget, og det som sto igjen var så glissent at jeg kunne telle hvert eneste tre. Rett fremfor meg i bunnen av flata lå Idonsinso myra. Et sted mellom myra og åsen kom det spredte intense serier med bjeff. Det var tydelig at tiuren var urolig og forflyttet seg hele tiden. Det var ikke noe annet å gjøre enn å forsøke og henge på. Jeg fulgte dråga sørover flata hvor det sto igjen smårask og skrapskog langs bekken i bunnen. Halvveis utpå fikk jeg se den første. Tronende i toppen av ei furu, 4-500 meter oppi åsen som steg opp fra sørsiden av Idonsinso myra. Hva skulle jeg gjøre? Fortsette vestover mot den usikre losen, eller stille innpå og prøve den som satt i topp? Utrolig at han ikke hadde sett meg. Men været var overskyet og kledt i hvitt var jeg nok ikke lett å få øye på i småskogen. Han var trolig mer opptatt av losen som forflyttet seg frem og tilbake. Mens jeg sto og grublet over om jeg skulle ta det sikre fremfor det usikre, løsnat losen og jeg ble befridd fra valgets kvaler.

Hvor blir bikkja av

Jeg kunne høre den andre tiuren komme mot meg fra lang avstand, han skar nebb mens det hvinte i stive vingefjær. Så slo han inn i toppen på den glisne furuåsen, knapt 200 m til høyre for der jeg sto, og ga fra seg sine karakteristiske rap. Jeg kunne ikke fatte at jeg ikke kunne se den svære fuglen på den glisne kollen. Jeg ble stående dørg stille og turte ikke bevege meg i frykt for at han ville oppdage meg.

Måtte vente til den hadde roet seg og kanskje hunden fant den igjen. Det føltes som en evighet, jeg visste at han satt der. Hvor blir bikkja av? Spredte bjeff kom fra furuåsen. Forsiktigere nå, usikkert. Jeg kunne heller ikke se hunden fra der jeg sto. Forholdsvis åpent men lavt i bunnen av søkket. Med langsomme bevegelser begynte jeg å forflytte meg bakover, skritt for skritt. Med ett frøs jeg fast. Plutselig satt han bare der. I toppen av ei stor furu, majestetisk med høyt hevet hode. En furutopp skjermte den svære fuglen. Hadde han sett meg? Skulle jeg skyte herfra? Hvor sto hunden? Utallige spørsmål svirret i hodet. Jeg ville aldri få en bedre sjanse. Med de tunge hjerteslagene og den høye pulsen var det vanskelig å få kroppen til å bevege sakte. Det var to motsatt- virkende krefter i sving.

Var det bom

Ulidelig langsomt krøp jeg sammen der jeg sto, ned i søkket, ut av syne. Tok av meg skiene og ålte på maven bort til den bratte bekkeskrenten som ga skjul. Jeg gløttet forsiktig over kanten. Hadde han merket noe? Han satt der fortsatt, ubevegelig, som hugget i stein. Holdet var drøyt. Sikkert over 150 meter. Jeg dukket ned igjen. Lirket rifla foran meg over kanten og la høyere votten under forskjefet. Fant ham i kikkertsiktet og forsøkte å få kontroll over pusten. Var dette det endelige møtet? Jeg ville trekke av men holdt igjen. Måtte ikke forhaste meg. Dette var kanskje mitt livs skudd. Forsiktig skviste jeg skuddet av. Han slapp seg ut av furua, mistet høyde og forsvant. Var det bom? Avtrekket føltes riktig. Men usikkerheten kom snikende da Pirri vendte tilbake. Jeg reiste meg, men bikkja kom ikke bort til meg. Satte seg, så på meg og ga fra seg et anklagende boff. Hva skulle dette bety? Jeg måtte bort for å undersøke. Situasjonen ble rekonstruert gang på gang mens jeg stampet meg frem i snøen. Kunne jeg ha feil bedømt avstanden? Ytre faktorer som jeg ikke hadde kontroll over kunne ha spilt inn, slik som vind. Det var vindstille og selv om jeg hadde feil bedømt avstanden med noen titalls meter skulle .223 ha klart det.

Vaiende lys fane

Det var ingenting på skuddplassen. Pirri spratt foran meg som vanlig. Det at bikkja vendte tilbake gjorde meg ganske overbevist om at den var tapt. Men det VAR et godt avtrekk. Det at han mistet høyde og bikkjas merkelige oppførsel, ga meg en gnagende følelse av usikkerhet og tvil. Bikkja var ung. Vi fortsatte sørover åsen, Pirri forsvant i samme retning som fuglen. Igjen fikk jeg høre et enkelt boff foran meg et sted. Jeg stoppet midt i en bevegelse, men ingenting mer skjedde. Selv om skogen var glissen og knapt 70-80 meter igjen til flatekanten, kunne jeg ikke se noe som helst. Hvor i heiteste...? Der nede i røsslyngen ved foten av den nederste furua, så jeg den vaiende lyse fanen til Pirri. Hun drev med noe på bakken. Med bankende hjerte skyndte jeg meg frem. Med hodet bøyd i ærbødighet under den ene vingen lå den beseirede keiser under sin banemann, som respektløs rev og slet i dens fjærprakt.

Den samme taktikken som hadde reddet den så mange ganger, slo feil til slutt. Den fungerte ikke på Pirri, "tjæderdødaren" hang på allikevel. Men en tanke slo meg,

og jeg måtte svelge den gryende stoltheten. Enn om han visste at hans dager var talte. At det kanskje var han som valgte sin skjebne, og at det var VI som til slutt skulle...? Dette var absurd, jeg begynte å bli bløt, men allikevel..?

Verd et forsøk

Jeg løftet opp den tunge fuglen og så at skuddet satt der det skulle. Utrolig at den hadde reist så langt med et slikt treff. En stor blodpøl lå igjen i snøen der den hadde ligget. Det så nesten ut som om han hadde klappet sammen i luften og rett og slett blødd i hjel. Om han døde med sin seierherre tronende over seg, eller i ensomhet slik han hadde levd, ville jeg aldri få vite. Jeg hadde ikke med noen sekk, men vi fikk prøve å komme oss hjem så godt vi kunne. Mens jeg stampet meg tilbake i mine fotspor, kom jeg til å tenke på den andre tiuren. Selv etter all viraken satt den der fortsatt. Jeg kunne se den hele tiden på veien tilbake til skiene, flere hundre meter borte på toppen av den andre åsen. Jeg undret, skulle jeg prøve? Det var verdt et forsøk, om ikke annet for hunden sin skyld. Jeg studerte terrenget mellom oss i kikkerten. Jeg kunne ikke ta sjansen på å krysse den åpne flata nedover til myra. Jeg måtte tilbake, nordover igjen og gå tettskogen rundt Idonsinso myra. Mellom myra og toppen var det igjen ei lita flate opp til der hvor fuglen satt. Nærmest halvhjertet spente jeg på meg skiene og hengte jeg fra meg den skutte fuglen og kikkerten i bekkedalen. Det ville ikke bli bruk for den der.

Prøvende bjeff

Små skogen sto tett i myrkanten ved foten av åsen. Vel fremme ville jeg ha fri sikt og gode muligheter. Derfra ville holdet være snaut ett hundre meter. Pirri forsvant så fort jeg tok ny kurs. Det var ikke lett å bevege seg stille i tett skog og skaresnø med ski på bena. Hunden hadde ikke vist seg så da det var mindre enn hundre meter igjen til flate kanten tok jeg av meg skiene og satte meg for å vente. Hvis Pirri vendte tilbake uten å ha funnet noe, fikk jeg koble og forsøke å stille innpå. For en tiur i topp var ikke god å få teften av hvis ikke forholdene lå til rette for det, eller han ga lyd ifra seg. Men ingen hund kom. Ganske snart fikk jeg høre de første prøvende bjeffene. Etter hvert økte de i intensitet til full los som nærmest gikk opp i fistel. Det var full kontakt. Igjen våknet jaktinstinkt. Jeg trampet meg forsiktig gjennom den harde skaren bort til de siste tette smågranene. Bøyde meg ned og forsøkte å kikke ut mellom de tette greinene. Og der, på andre siden av flata, i en av de høyeste furuene satt tiuren i perfekt silhuett.

Bom - treff

Det var ikke fritt for at pulsen begynte å gå igjen. Jeg ålte meg ned i den dype gropa under gran greinene. Snø kanten ga anlegg for rifla og jeg tok meg tid til å knekke unna noen kvister som var i veien. Etter som holdet var så kort, la jeg siktekorset på høyde med den hvite vingeflekken men litt lenger bak. Fikk kontroll over pusten og lot skuddet gå. Ingenting skjedde. Ingen basking i vinger. Fuglen satt like ubevegelig. Bom, det var rein klar bom. Hunden tidde for et øyeblikk, sikkert like overrasket som meg. Litt febrilsk tok jeg ladegrep og fikk inn en ny

patron. Hvor mye ville fuglen tåle. På grunn av den skarpe vinkelen la jeg nå siktepunktet der det skulle være, midt på vingeknoken, og klemte av. Denne gangen fikk jeg se en ledd løs vinge som veivet forbi i okularet og forsvant. Jeg kunne ikke riktig fatte det selv ennå, men det utrolige hadde skjedd. Det var som om tiden stod stille akkurat da jeg plukket opp tom hylsene og gikk bort til den unge spetsen som fornøyd stod og tygde på sin andre tiur for dagen. Han var ikke mindre denne karen. Med snora til gamasjen knøt jeg sammen bena og hang fuglene over skuldra, en foran og en bak. Det ble ei god tung bør. Jeg kjente ingen jaktlykke da jeg gikk hjemover. Det føltes nærmest som en forbrytelse det jeg hadde gjort. Selv om jeg visste at en ny og sterkere ganske snart ville tatt den gamles plass. Selvfølgelig gledet jeg meg over hunden og jeg levde lenge på denne episoden. Uti februar/mars tok jeg meg en tur innom leiken med Pirri. Midt på spillplassen satt en tiur i ett par minutter før han rapte og dro. På tiurleiken siste uka i april var det seks verdige arvtakere som sloss om å få spredt sine gener.

Pirri med kjempen (fuglen til venstre).

Jaktprøveresultater

Mosvik 08.09.00

	Hund	Eier	Po.	Pr.
1	S32527 Piihri	Roger Åström	71	2
2	S213249/95 Tjäderbrännans Päivi	Bjørnar Rasch Nilsen	67	2
3	11121/96 Zeppo	Ivar Bergum	54	3
4	04954/99 Tuula	Tor Ivar Sundseth	28	0
5	10456/98 Talvi	Knut Østmo	28	0
6	04223/98 Raja	Svein Sæther	23	0

Mosvik 09.09.00

	Hund	Eier	Po.	Pr.
1	04954/99 Tuula	Tor Ivar Sundseth	56	3
2	11121/96 Zeppo	Ivar Bergum	54	3
3	S213249/95 Tjäderbrännans Päivi	Bjørnar Rasch Nilsen	54	3
4	S32527 Piihri	Roger Åström	16	0
5	10456/98 Talvi	Knut Østmo	8	0
6	04223/98 Raja	Svein Sæther	0	Avb

Hedmark 23.09.00

	Hund	Eier	Po.	Pr.
1	44188/91 Miki	Sten Otto Weberg	45	0
2	12364/97 Pirri	Martin Løvtjernet	36	0
3	S53070/96 Røybackens Isa	Ole Johan Mohn	32	0
4	S30070/96 Sool	Bjørn Bryng	23	0
5	04220/98 Tiutunets Sarek	Tron Olav Tinnes	13	0

Hedmark 24.09.00

	Hund	Eier	Po.	Pr.
1	S53070/96 Røybackens Isa	Ole Johan Mohn	40	0
2	S30070/96 Sool	Bjørn Bryng	21	0
3	04220/98 Tiutunets Sarek	Tron Olav Tinnes	15	0

Grane 24.11.00

	Hund	Eier	Po.	Pr.
1	03848/97 Fox	Jøran Valla	62	3
2	S54474/94 Tjäderrådets Riika	Per Vatnan	50	3
3	10456/98 Talvi	Knut Østmo	22	0

Grane 25.11.00

	Hund	Eier	Po.	Pr.
1	S54474/94 Tjaderrådets Riika	Per Vatnan	72	2
2	S21324/95 Tjäderbrännans Päivi	Bjørnar Rasch Nilsen	46	0
3	10456/98 Talvi	Knut Østmo	33	0
4	S30063/96 Barjas Tiina	Ole-Johan Eivindsen	18	0

Grane 26.11.00

	Hund	Eier	Po.	Pr.
1	S30063/96 Barjas Tiina	Ole-Johan Eivindsen	56	3
2	03848/97 Fox	Jøran Valla	30	0
3	10456/98 Talvi	Knut Østmo	8	0
4	S21324/95 Tjäderbrännans Päivi	Bjørnar Rasch Nilsen	5	0

Utstillinger hvor man kan stille finsk spets og norrbottenspets

Dato	Arrangør	Adresse	Utstillingssted	Anm. frist
24-25/2	NKK	NKK, Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Bø i Telemark Int. utstilling	22/01
18/3	NSFN	Karin Ruus, Ask Gård, 1482 Nittedal	Oppdal	01/03
31/3	NKK	NKK, Pb163, 0611 Oslo	Bergen Int. utstilling	26/02
21-22/4	NKK	NKK, Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Narvik Int utstilling	19/03
28/4	Telemark EHK	Telemarkutstillingen, Pb 333, 3701 Skien	Skien	03/04
5-6/5	NKK	NKK	Kristiansand	02/04
12/5	Orkla JFF	Eva Solli, 7332 Løkken Verk	Evjen	14/04
12/5	Kongsvinger JFF	Kongsv. JFF, Pb 177, 2201 Kongsvinger	Kongsvinger	04/05
12-13/5	Hammerfest Hundeklubb	Hammerfest og Omegn Hundeklubb, Pb 1069, 9601 Hammerfest	Hammerfest	20/04

13/5	Stjørdal JFF	J. Kristiansen, Hognesaunv. 14a, 7500 Stjørdal	Stjørdal	23/04
26/5	Hattfjelldal JFF	Hattfjelldal JFF, Pb 106, 8690 Hattfjelldal	Hattfjelldal	09/05
27/5	Vefsn hundeklubb	Vefsn Hundeklubb, Pb 299, 8651 Mosjøen	Mosjøen	27/04
16/6	Neiden JFF	Neiden JFF, Pb 335, 9915 Kirkenes	Kirkenes	19/05
16/6	Nittedal JFF	Nittedal JFF, Pb 39, 1482 Nittedal	Rotnes	18/05
9-10/6	NKK	NKK, Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Drammen Int. utstilling	07/05
14/7	Nordre Land JFF	Roger Åsheim, Rute 532, 2870 Dokka	Dokka	24/06
30/6- 1/7	NKK	NKK, Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Trondheim Int. utstilling	28/05
5/8	Båstad JFF	W. Kristiansen, Vestliv. 3, 1960 Løken	Båstad	20/07
11/8	NJFF	Elverumsutstillingen, Pb 104, 2340 Løten	Elverum	16/07
12/8	NKK	NKK, Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Oslo, Int. utstilling	09/07
8-9/9	NKK	NKK, Pb 163, Bryn 0611 Oslo	Stavanger Int. utstilling	06/08
6-7/10	NKK	NKK, Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Fredrikstad Int. utstilling	03/09
20- 21/10	NKK	NKK, Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Tromsø Int. utstilling	17/09
10/11	Fitjar hundeklubb	Stord og Fitjar HK, Pb 77 5408 Sagvåg	Stord	10/09
23- 25/11	NKK	NKK, Pb 163 Bryn, 0611 Oslo	Hamar	22/10

Meld på til spesialutstillingen 18. mars

Påmelding sendes innen 1. mars til:

Karin Ruus
Ask Gård
1482 Nittedal

(Bruk påmeldingsskjema midt i bladet.)

Startavgifter er som følgende:

Junior/unghund:	Kr 150,-
Åpen klasse:	Kr 250,-
Champion klasse:	Kr 250,-
Veteran klasse:	Kr 150,-

Startavgiften innbetales samtidig med påmeldingen til konto: **0532
10 65564**

Hvis spørsmål ring: 63850712 (sekretæren)

Jaktprøve – vinteren er tid for spredt prøve!

Fram til 31.03.01 kan du gå spredt prøve. Ta kontakt med en jaktprøvedommer. Avtal tid og sted. Og få hunden din jaktpremiert. Husk å sende anmeldelseskjema til jaktprøveutvalget: Knut Østmo, 7120 Leksvik

**Hvis spørsmål, kontakt jaktprøveutvalget:
v/Knut Østmo
Tlf.: 74857637**

1954
Svein Heggedal
1954 Setskog

RETURADRESSE:
BENGT SUNDKØIEN
MAURSTIEN 5
1930 AURSKOG

A-BLAD

